

Sygn. akt **INs 807/16**

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Kuryło - Maciejewska

Protokolant: Grażyna Hendryk

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2018 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. M. (1)**

przy uczestnictwie **T. K. (1)**

o podział majątku wspólnego wraz z wnioskiem o stwierdzenie nieważności oświadczeń woli

p o s t a n a w i a:

I. oddalić wniosek;

II. ustalić, iż wnioskodawczyni i uczestnik postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

INs 807/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni J. M. (1) wniosła o podział majątku wspólnego jej i uczestnika postępowania T. K. (1) a nadto o stwierdzenie nieważności oświadczeń woli złożonych przez nią w dniu 15 stycznia 2015 roku przed notariuszem M. K. z Kancelarii Notarialnej w B. w aktach notarialnych Repertorium A numer (...) w przedmiocie ustanowienia rozdzielnosci majątkowej oraz Repertorium A numer (...) w przedmiocie umowy o podział majątku wspólnego.

W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik wnioskodawczyni wskazała, że uczestnicy postępowania pozostawali w związku małżeńskim od dnia 03 września 2011 roku do dnia 23 września 2015 roku. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 23 września 2015 roku w sprawie sygn. IC 1363/15 małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie stron. W trakcie małżeństwa, w dniu 15 stycznia 2015 roku strony zawarły przed notariuszem M. K. z Kancelarii Notarialnej w B. umowy w przedmiocie ustanowienia rozdzielnosci majątkowej oraz o podział majątku. Umową o podział majątku zostały objęte następujące składniki: 1) prowadzone przez uczestnika postępowania przedsiębiorstwo pod nazwą P.P.H.U. (...) z siedzibą w O., w skład którego wchodziły maszyny, urządzenia i środki trwałe, w tym prawo własności pojazdów marki I. (...) nr rej. (...) oraz marki V. (...), 2,5 (...) nr rej. (...); 2) nakłady remontowe czynione przez strony z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika postępowania w postaci zabudowanych nieruchomości położonych w (...) o numerach działek (...), dla których Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystą nr (...). W wyniku podziału uczestnik postępowania otrzymał na własność przedsiębiorstwo, natomiast wnioskodawczyni otrzymała dopłatę z tytułu połowy wartości nakładów pochodzących z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika postępowania w wysokości 70.000 zł. Nadto strony oświadczyły, że przed podpisaniem przedmiotowej umowy doszło do podziału majątku ruchomego stanowiącego wyposażenie domu mieszkalnego

położonego w O. przy ul. (...) oraz nastąpiło rozliczenie z tytułu przypadającej wnioskodawczyni spłaty w kwocie 70.000 zł. W rzeczywistości jednak przed podpisaniem przedmiotowych umów w ramach rozliczeń wnioskodawczyni otrzymała kwotę 20.000 zł, natomiast pozostałą część przypadającej spłaty uczestnik zobowiązał się zapłacić do dnia 31 maja 2015 r. Pomimo ustaleń uczestnik nie rozliczył się z kwoty 50.000 zł oraz nie wydał wnioskodawczyni jakichkolwiek ruchomości stanowiących wyposażenie zajmowanego przez strony lokalu mieszkalnego.

Pełnomocnik wnioskodawczyni wskazała, że umowy majątkowe zostały zawarte z wyłącznej inicjatywy uczestnika postępowania, który należał na ich sporządzenie i osobiście nadzorował treść przygotowanych dokumentów. W okresie poprzedzającym zawarcie przedmiotowych umów relacje stron uległy istotnemu pogorszeniu. Prowadzona przez uczestnika działalność gospodarcza zaczęła przynosić dochody, a wnioskodawczyni była sukcesywnie przez męża odsuwana od spraw finansowych związanych z firmą. Uczestnik wszedł także w konflikt z rodzicami wnioskodawczyni, którzy od lat prowadzą firmę o podobnym profilu, żądając, by ojciec wnioskodawczyni zaprzestał dalszej działalności ze względu na konkurencję. Uczestnik zaczął szantażować wnioskodawczynię rozwodem. Złożył pozew rozwodowy, który zobowiązał się cofnąć pod warunkiem wyrażenia przez wnioskodawczynię zgody na intercyzę i dokonanie umownego podziału majątku. Z uwagi na uczucie, jakim wnioskodawczyni darzyła uczestnika, wyraziła zgodę na jego propozycję. Jednakże po powrocie ze wspólnego urlopu relacje stron uległy ponownemu pogorszeniu, co doprowadziło do ich definitywnego rozstania. W czerwcu 2015 roku wnioskodawczyni złożyła pozew o rozwód.

Pełnomocnik wnioskodawczyni zarzuciła, iż J. M. (1) nie była informowana o treści uzgodnień w zakresie podziału majątku wspólnego, co do jego zakresu i wartości wchodzących w skład przedsiębiorstwa prowadzonego przez uczestnika ruchomości. Wartość przedmiotowych składników nie została określona w akcie notarialnym, a przedmioty wchodzące w skład wyposażenia lokalu mieszkalnego nie zostały wydane. Oświadczenia woli w sporządzonych w dniu 15 stycznia 2015 roku aktach notarialnych złożone zostały pod wpływem błędu, obejmującego skład przedsiębiorstwa, wartości poszczególnych jego składników oraz daty faktycznego rozliczenia z tytułu podziału majątku. Błąd wykryty został przez wnioskodawczynię w maju 2015 roku, kiedy to uczestnik zaczął zwlekać z rozliczeniem należności w kwocie 50.000 zł. W dniu 15 stycznia 2016 roku wnioskodawczyni złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli zawartych w umowach z dnia 15 stycznia 2015 roku.

W odpowiedzi na wniosek pełnomocnik uczestnika postępowania wniósł o oddalenie wniosku o stwierdzenie nieważności oświadczeń woli złożonych przez wnioskodawczynię w dniu 15 stycznia 2015 roku przed notariuszem M. K. z Kancelarii Notarialnej w B. w aktach notarialnych Repertorium A numer (...) w przedmiocie ustanowienia rozdzielnosci majątkowej oraz Repertorium A numer (...) w przedmiocie umowy o podział majątku wspólnego oraz o oddalenie wniosku o podział majątku wspólnego.

W uzasadnieniu odpowiedzi na wniosek pełnomocnik uczestnika postępowania zarzucił, iż wnioskodawczyni nie wskazała, w jakim błędzie pozostawała składając oświadczenie woli o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej, jakich okoliczności błąd ten dotyczy. Wnioskodawczyni doskonale zdawała sobie sprawę ze skutków prawnych tej czynności, gdyż notariusz przed przystąpieniem do sporządzenia aktu notarialnego dokładnie pouczyła obie strony, jednocześnie wówczas obecne, o konsekwencjach tej czynności. Stosowne pouczenie zostało zamieszczone również w treści aktu notarialnego. W trakcie rozprawy rozwodowej w dniu 23 września 2015 roku wnioskodawczyni przyznała, że strony ustanowiły rozdzielnosc majątkową i nie sygnalizowała, że pozostawała w jakimkolwiek błędzie co do tej czynności prawnej. Niej jest również prawdą, że uczestnik wprowadził w błąd wnioskodawczynię co do składu i wartości majątku wspólnego. Uczestnik postępowania prowadzi działalność gospodarczą w nieruchomości, w której strony zamieszkiwały wspólnie do dnia 06 lutego 2015 r., tj. w O. przy ul. (...). Wnioskodawczyni początkowo sama pomagała uczestnikowi w prowadzeniu tej działalności, skręcając siatki, używając maszyn zakupionych do tego przedsiębiorstwa. Przez cały czas trwania małżeństwa miała swobodny dostęp do pomieszczeń, w których uczestnik postępowania prowadził działalność gospodarczą, stąd podane przez nią składniki rzeczywiście wyczerpują cały majątek firmy uczestnika. Samochody zakupione do działalności stały na podwórku, a ich dowody rejestracyjne były przez cały czas dostępne, znajdowały się w tych pojazdach. Uczestnik nie ukrywał przed wnioskodawczynią ile zapłacił za te samochody. Wnioskodawczyni wspólnie z uczestnikiem zakupywała składniki wyposażenia domu i sprzęt AGD oraz przez cały okres małżeństwa korzystała z nich, więc знаła ich wartość. Nadto wnioskodawczyni

wiedziała, jakie prace remontowe wykonane były przez strony po zawarciu małżeństwa, a jakie wnioskodawca wykonał wcześniej z własnych pieniędzy, które zgromadził pracując przez siedem lat w Wielkiej Brytanii. Strony wspólnie przed przystąpieniem do sporządzenia aktu notarialnego ustaliły wartość majątku dorobkowego i kwotę, jaką uczestnik ma zapłacić wnioskodawczyni tytułem spłaty jej udziału w tym majątku, w tym tytułem zwrotu nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika. Początkowo strony ustaliły, że będzie to kwota 50.000 zł, lecz wnioskodawczyni nie stawiała się w kancelarii notarialnej celem sporządzenia wskazanych umów, zażądała, aby uczestnik tytułem spłaty zapłacił jej kwotę 70.000 zł. Uczestnik przystał na powyższe, pomimo że kwota ta przekraczała rzeczywistą wartość udziału wnioskodawczyni. Wiedział jednak, iż wnioskodawczyni chce nabyć dla siebie mieszkanie. Przy sporządzeniu umowy przed notariuszem wnioskodawczyni złożyła oświadczenie, że kwota 70.000 zł została jej wypłacona przed podpisaniem aktu notarialnego. Notariusz odczytała stronom umowę, zapytała czy chcą coś zmienić w jej treści, wyjaśniła jakie są skutki umowy o podział majątku wspólnego oraz dała im kilkadziesiąt minut do namysłu zanim zaprosiła wnioskodawczynię i uczestnika postępowania do podpisania aktu notarialnego. Brak jest zatem jakichkolwiek przesłanek do przyjęcia, że uczestnik wprowadził wnioskodawczynię w jakikolwiek sposób w błąd. Wnioskodawczyni jest osobą dorosłą, posiada pełną zdolność do czynności prawnych, rozumie język, w którym sporządzono umowę, została pouczona przez notariusza o treści tej czynności. Gdyby uczestnik w rzeczywistości nie wypłacił jej kwoty określonej w akcie notarialnym, żądałaby zawarcia w nim stosownego zapisu, z którego wynikałoby, że przed zawarciem umowy uczestnik zapłacił jej jedynie 20.000 zł. Odnośnie ruchomości, wnioskodawczyni twierdziła, że chce tylko kilka rzeczy, które rzeczywiście zabrała z domu, a to: telewizor, naczynia, ręczniki i maszynkę do mięsa.

Reasumując, pełnomocnik uczestnika postępowania wskazał, iż wnioskodawczyni i uczestnik postępowania dokonali już umownego podziału majątku dorobkowego, który dotyczył wszystkich składników wchodzących w jego skład na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej. Uczestnik postępowania zgodnie z treścią aktu notarialnego wypłacił wnioskodawczyni wartość jej udziału w majątku wspólnym. Wnioskodawczyni nie pozostawała zaś w jakimkolwiek błędzie składając oświadczenia woli o ustanowieniu rozdzielności majątkowej i o podziale majątku wspólnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przed ślubem uczestnicy postępowania przez około trzy lata mieszkali razem w L.. Przy czym uczestnik postępowania przebywał i pracował w Wielkiej Brytanii przez około 7 lat przed zawarciem małżeństwa.

Wnioskodawczyni J. M. (1) i uczestnik postępowania T. K. (1) zawarli związek małżeński w dniu 03 września 2011 roku w P.. W prezencje ślubnym otrzymali około 18.000 zł, pralkę, nadproża, malakser i kilka garnków. Matka uczestnika darowała im karnisze, firanki, szklanki i część drobnego wyposażenia kuchni.

Pieniądze uzyskane z prezentów ślubnych zostały przeznaczone na bieżące potrzeby uczestników, w tym żywność, rachunki, wycieczkę do L. .

Po ślubie wnioskodawczyni i uczestnik postępowania zamieszkali w posesji stanowiącej własność T. K. (1) w O. przy ul. (...).

Dowód:

1. kserokopia wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 23 września 2015 r. w sprawie sygn.IC 1363/15;
2. przesłuchanie wnioskodawczyni-k.114-116;
3. przesłuchanie uczestnika postępowania – k.119-122;

Rodzice uczestnika postępowania J. K. i T. K. (2) w 1999 roku kupili w O. przy ul. (...) nieruchomość zabudowaną domem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi do remontu. Udział w 1/2 części tej nieruchomości został przekazany na rzecz uczestnika postępowania, który systematycznie remontował swoją część domu za pieniądze zarobione w

Anglii. Na remont domu uczestnik przeznaczył około 200.000 zł. Rodzice uczestnika ze swojej strony sfinansowali mu część wyposażenia domu, w tym meble do sypialni, komplet ręczników, sztućce, firanki, garnki.

W dniu zawarcia małżeństwa uczestnik postępowania posiadał na funduszu emerytalnym kwotę 137.000 zł, 7.600 zł z tytułu zwrotu depozytu za mieszkanie w Anglii, około 2.600 funtów za wynajem mieszkania w Anglii oraz sprzedaż ruchomości z tego mieszkania. Uczestnik uzyskał także kwotę 3000 zł z tytułu zwrotu podatku. Miał również zdeponowaną u swoich rodziców kwotę 20.000 zł uzyskaną ze sprzedaży sprowadzonego do Polski samochodu. T. K. (1) zakupił przed ślubem także inne pojazdy, np. samochody marki P., H. (...), V. (...), przyczepę samochodową, motocykl, motorower, które posprzedawał łącznie z akcesoriami typu kaski motocyklowe, osłony do motoroweru, kurtka motocyklowa. Przed ślubem uczestnik zajmował się także produkcją siatki ogrodzeniowej i zgromadził w tym celu maszyny (3 „samoróbki”) oraz materiał łącznie na kwotę około 60.000 zł, które zostały umieszczone przez jego ojca w ogrodzie, gdy T. K. (1) przygotowywał się do ślubu, a następnie wraz z żoną zajmowali się wykończeniem i wyposażeniem domu.

Już po zawarciu związku małżeńskiego w okolicach marca 2012 roku uczestnik ponownie rozpoczął działalność polegającą na produkcji siatki ogrodzeniowej na bazie zgromadzonych wcześniej materiałów i maszyn. W tym czasie uczestnik za pieniądze wpływające z Anglii ze sprzedaży ruchomości stanowiących wyposażenie wynajmowanego tam mieszkania zakupił pierwszą maszynę automatyczną do produkcji siatki za kwotę 21.000 zł. Kupił także busa za kwotę 20.000 zł. Za zdeponowane u rodziców 20.000 zł odświeżał pomieszczenia gospodarcze. Jednocześnie rozwijająca się firma zaczęła przynosić zyski. Za pieniądze pochodzące z prowadzonej działalności T. K. (1) nabył po cenie złomowej(około 2.000 zł) wózek widłowy, a następnie po około 6 miesiącach samochód marki I. za około 7.000 zł i maszynę za kwotę 18.500 zł. Kupił tokarkę za 2000 zł oraz spawarkę i inne drobne narzędzia.

Dowód:

1. zeznania świadka T. K. (2)-k.91-92;
2. zeznania świadka J. K. –k.94;
3. przesłuchanie uczestnika postępowania – k.120-121;
4. przesłuchanie wnioskodawczyni –k.116

W grudniu 2011 roku rodzice wnioskodawczyni D. M. i K. J. i T. K. (1) kwotę 50.000 zł. Z pieniędzy tych część kwoty uczestnicy przeznaczyli na bieżące potrzeby, w tym żywność (około 1.000 zł miesięcznie), paliwo do samochodu (około 300 zł miesięcznie), opłata za odbyty przez wnioskodawczynię kurs prawa jazdy (1100 zł), opał, papierosy, wycieczkę do M., T. i Egiptu. Część kwoty z tej puli została przeznaczona na wykończenie pomieszczeń w domu oraz zakup jego wyposażenia.

Po zawarciu związku małżeńskiego w domu uczestnika postępowania zostały wymalowane pomieszczenia, podłączono grzejnik w pokoju, który wcześniej wykorzystywali rodzice uczestnika, wstawiono tam nowe drzwi oraz zamontowano nowy parapet. W innym pomieszczeniu grzejnik został doposażony o trzy żeberka. Położono płytki w dwóch łazienkach i kuchni, w której także szpachlowano sufit. Kuchnia została wyposażona w nowe meble i sprzęt AGD, a jedna z łazienek w nową armaturę, w obu łazienkach umieszczono nowe szafki. Pod schodami wykonano gładź. Dokupione zostały dwie szafki i komoda do sypialni. Nadto uczestnicy zakupili dwie sofy, szafkę pod telewizor w komplecie z innymi szafkami. Został zakupiony nowy piec centralnego ogrzewania.

Wnioskodawczyni wspólnie z uczestnikiem kupowała składniki wyposażenia domu i sprzęt AGD oraz przez cały okres małżeństwa korzystała z nich, znała ich wartość.

Dowód:

1. zeznania świadka D. M.-k.94;

2. zeznania świadka K. M. (1) –k.95;
3. zeznania świadka J. M. (2) –k.93;
4. zeznania świadka J. M. (3) –k.93-94;
5. przesłuchanie uczestnika postępowania – k.120-121;
6. przesłuchanie wnioskodawczynie –k.115

Uczestnik postępowania prowadzi i prowadził działalność gospodarczą w nieruchomości, w której zamieszkiwał wspólnie z wnioskodawczynią do dnia 06 lutego 2015 r., tj. w O. przy ul. (...). Wnioskodawczynie początkowo pomagała uczestnikowi w prowadzeniu tej działalności, skręcając siatki, używając maszyn zakupionych przez uczestnika do tego przedsiębiorstwa. Przez cały czas trwania małżeństwa miała swobodny dostęp do pomieszczeń, w których uczestnik postępowania prowadził działalność gospodarczą. Samochody zakupione do działalności stały na podwórku posesji, a ich dowody rejestracyjne były przez cały czas dostępne, znajdowały się w tych pojazdach. Uczestnik nie ukrywał przed wnioskodawczynią, ile zapłacił za te samochody. Ojciec wnioskodawczynie towarzyszył uczestnikowi przy zakupie jednej z maszyn do produkcji siatki. Wnioskodawczynie miała wiedzę, jakie urządzenia są wykorzystywane do prowadzonej przez uczestnika działalności.

Dowód:

1. zeznania świadka T. K. (2)-k.91-92;
2. zeznania świadka J. K. –k.94;
3. zeznania świadka D. M.-k.94;
4. zeznania świadka K. M. (1) –k.95;
5. przesłuchanie uczestnika postępowania – k.120-121;
6. przesłuchanie wnioskodawczynie –k.115-116

Małżeństwo wnioskodawczynie i uczestnika postępowania nie było zgodne. Często dochodziło pomiędzy nimi do konfliktów, w szczególności o zbyt zażyłe – zdaniem uczestnika- relacje wnioskodawczynie z jej rodzicami. Uczestnik postępowania uważał, iż jego żona pozostaje pod zbyt dużym wpływem rodziców, a nadto zaczął podejrzewać, iż przekazuje ona swojemu ojcu dane dotyczące prowadzonej przez niego firmy. Ojciec wnioskodawczynie prowadził bowiem w tym czasie działalność gospodarczą o takim samym profilu.

Ostatecznie uczestnik postępowania zdecydował się na wniesienie do sądu pozwu o rozwód. Wówczas wnioskodawczynie, chcąc ratować małżeństwo, zaproponowała, by znieść wspólność ustawową oraz dokonać podziału majątku, w taki sposób, by mogła oddać rodzicom 50.000 zł. T. K. (1) przystał na jej propozycję, obiecał cofnąć pozew rozwodowy i zaczął załatwić u notariusza formalności związane z podpisaniem przedmiotowych umów.

Wnioskodawczynie i uczestnik postępowania wspólnie przed przystąpieniem do sporządzenia aktu notarialnego ustalili wartość majątku dorobkowego i kwotę, jaką uczestnik ma zapłacić wnioskodawczynie tytułem spłaty jej udziału w tym majątku, w tym tytułem zwrotu nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika. Początkowo ustalili, że będzie to kwota 50.000 zł, lecz wnioskodawczynie nie stawiała się w kancelarii notarialnej celem sporządzenia wskazanych umów, zażądała, aby uczestnik tytułem spłaty zapłacił jej kwotę 70.000 zł. Uczestnik przystał na powyższe. Wiedział, iż wnioskodawczynie chce nabyć dla siebie mieszkanie. Ostatecznie w dniu podpisania umów, przed wizytą u notariusza, uczestnik zapłacił wnioskodawczynie ustaloną kwotę – 50.000zł z pieniędzy przechowywanych w domu w kasetce z funduszami firmy oraz 20.000 zł, które pożyczył od swoich rodziców.

Dowód:

1. zeznania świadka T. K. (2)-k.91-92;
2. zeznania świadka J. K. –k.94;
3. przesłuchanie uczestnika postępowania – k.120-121;
4. przesłuchanie wnioskodawczynie –k.116

W dniu 15 stycznia 2015 roku przed notariuszem M. K. z Kancelarii Notarialnej w B. wnioskodawczynie i uczestnik postępowania zawarli w formie aktów notarialnych umowę w przedmiocie ustanowienia rozdzielności majątkowej Repertorium A numer (...) oraz umowę o podział majątku wspólnego Repertorium A numer (...).

Umową o podział majątku zostały objęte następujące składniki: 1) prowadzone przez uczestnika postępowania przedsiębiorstwo pod nazwą P.P.H.U. (...) z siedzibą w O., w skład którego wchodziły maszyny, urządzenia i środki trwałe, w tym prawo własności pojazdów marki I. (...) nr rej. (...) oraz marki V. (...), 2,5 (...) nr rej. (...); 2) nakłady remontowe czynione przez strony z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika postępowania w postaci zabudowanych nieruchomości położonych w (...) o numerach działek (...), dla których Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie prowadzi księgę wieczystą nr (...). W wyniku podziału uczestnik postępowania otrzymał na własność przedsiębiorstwo, natomiast wnioskodawczynie otrzymała spłatę swojego udziału w majątku wspólnym w wysokości 70.000 zł. Nadto strony oświadczyły, że przed podpisaniem przedmiotowej umowy doszło do podziału majątku ruchomego stanowiącego wyposażenie domu mieszkalnego położonego w O. przy ul. (...), a wnioskodawczynie potwierdziła, iż otrzymała kwotę 70.000 zł.

Notariusz poinformowała małżonków, że istotne umowy mogą zostać zawarte tylko wówczas, gdy nie ma pomiędzy zainteresowanymi sporu co do sposobu podziału majątku, odczytała uczestnikom treść umów, zapytała czy chcą coś zmienić w ich treści, wyjaśniła, jakie są skutki umowy dotyczącej ustanowienia rozdzielności majątkowej oraz umowy o podział majątku wspólnego oraz dała im czas do namysłu, zanim zaprosiła wnioskodawczynię i uczestnika postępowania do podpisania aktu notarialnego. Wcześniej upewniła się, co do tego czy wnioskodawczynie istotnie otrzymała kwotę, o której mowa w paragrafie 4 umowy o podział majątku, a J. M. (1) potwierdziła tę okoliczność.

Dowód:

1. zeznania świadka M. N. – k.99,119;
2. kserokopia wypisów z aktów notarialnych Repertorium A numer (...) w przedmiocie ustanowienia rozdzielności majątkowej oraz Repertorium A numer (...) w przedmiocie umowy o podział majątku wspólnego –k.27-29;
3. przesłuchanie uczestnika postępowania – k.120-121;
4. przesłuchanie wnioskodawczynie –k.116

Z uzyskanych od uczestnika pieniędzy wnioskodawczynie 20.000 zł oddała rodzicom, zaś 20.000 zł wpłaciła na konto w banku.

Dowód:

1. zeznania świadka D. M.-k.94;
2. zeznania świadka K. M. (1) –k.95;
3. kserokopie wyciągów z rachunków bankowych –k.103-113;

4. przesłuchanie uczestnika postępowania – k.120-121;

5. przesłuchanie wnioskodawczynie –k.115

Po podpisaniu przez uczestników postępowania umów w przedmiocie ustanowienia rozdzielności majątkowej oraz podziału majątku wspólnego, T. K. (1) cofnął pozew rozwodowy, a następnie wspólnie z wnioskodawczynią pojechali na wycieczkę do Egiptu. Po powrocie do domu uznali, że nie mogą jednak dojść do porozumienia i wnioskodawczynie wyprowadziła się od uczestnika postępowania, zabierając ruchomości w postaci telewizora, naczyń, ręczników i maszynki do mięsa. Twierdziła też, iż mąż nie rozliczył się z nią do końca. Wniosła pozew rozwodowy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 23 września 2015 roku w sprawie sygn. IC 1363/15 małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie stron.

W dniu 15 stycznia 2016 roku wnioskodawczynie złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń woli zawartych w umowach z dnia 15 stycznia 2015 roku.

Dowód:

1. zeznania świadka D. M.-k.94;

2. zeznania świadka K. M. (1) –k.95;

3. zeznania świadka J. M. (2) –k.93;

4. przesłuchanie świadka K. M. (2) –k.92;

5. kserokopia wyroku SO w Świdnicy z dnia 23.09.2015 r. – k.26;

6. kserokopia oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli z dnia 15.01.2016 r. –k.30;

7. przesłuchanie uczestnika postępowania – k.120-121;

8. przesłuchanie wnioskodawczynie –k.115

Sąd zważył co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie konieczne było ustalenie w pierwszej kolejności, czy umowy dotyczące ustanowienia rozdzielności majątkowej i podziału majątku wspólnego zawarte w dniu 15 stycznia 2015 roku przed notariuszem M. K. z Kancelarii Notarialnej w B. w formie aktów notarialnych Repertorium A numer (...) oraz Repertorium A numer (...) są ważne.

Wskazać w tym miejscu należy, iż pomimo tego, że wnioskodawczynie wniosła o stwierdzenie nieważności oświadczenia woli złożonego przez nią w dniu 15 stycznia 2015 roku przed notariuszem M. K. z Kancelarii Notarialnej w B. w akcie notarialnym Repertorium A numer (...) w przedmiocie ustanowienia rozdzielności majątkowej, wskazując, iż oświadczenie swoje złożyła pod wpływem błędu, w istocie nie wskazała na czym ten błąd akurat przy zawieraniu przedmiotowej umowy miał polegać. Nadto, w toku przesłuchania na rozprawie w dniu 17 października 2017 roku wskazała, iż to ona była inicjatorką zawarcia umowy w przedmiocie zniesienia wspólności majątkowej, zatem odmiennie od twierdzeń zawartych w uzasadnieniu wniosku, gdzie jej pełnomocnik wskazała, iż umowa ta została zawarta z wyłącznej inicjatywy uczestnika postępowania. Wreszcie, Sąd nie dał wiary jej wyjaśnieniom, co do tego, iż nie była świadoma konsekwencji zawarcia takiej umowy. Przeczy temu bowiem nie tylko fakt, iż przedmiotowa umowa została zawarta z jej inicjatywy, ale również pozostaje to w rażącej sprzeczności z zasługującymi na wiarę zeznaniami notariusza M. N. i zapisem w treści istotnego aktu notarialnego, z którego wynika, iż notariusz pouczyła strony

o skutkach zawarcia takiej umowy. Także uczestnik postępowania wskazał, że przed podpisaniem aktu notariusz tłumaczyła, na czym polega ustanowienie rozdzielnosci majątkowej i jakie skutki się z tym wiążą.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, iż brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia nieważności oświadczenia woli złożonego przez wnioskodawczynię przy zawarciu umowy w przedmiocie ustanowienia rozdzielnosci majątkowej, czego konsekwencją jest stwierdzenie, że umowa ta zawarta w dniu 15 stycznia 2015 roku w formie aktu notarialnego jest ważna.

W razie zawarcia umowy w czasie trwania małżeństwa rozdzielnosc majątkowa zastępuje dotychczasowy ustrój małżeński. Jeżeli był to ustrój oparty na wspólnosci (tj. wspólnosc ustawowa, wspólnosc umowna rozszerzona, wspólnosc umowna ograniczona), wspólnosc małżeńska ustaje. Na skutek ustanowienia rozdzielnosci majątkowej każdy z małżonków ma odrębny majątek (art. 51 k.r.o.), który obejmuje dotychczasowy majątek osobisty, udział w dotychczasowym majątku wspólnym i wreszcie majątek nabyty od chwili powstania rozdzielnosci majątkowej (zob. wyr. SN z 6.12.1995 r., I CRN 215/95, niepubl.). Każdy z małżonków zarządza samodzielnie swoim majątkiem (art. 511 k.r.o.). Po dacie 15 stycznia 2015r. między stronami ustala wspólnosc majątkowa. Wszystko, co wypracowali, od tej daty należało do ich majątków osobistych. Umowa o podział majątku zawarta 15 stycznia 2015r. sprecyzowała w § 1 co wchodziło w skład wspólnego majątku stron do dnia zawarcia przedmiotowej umowy.

Zgodnie z art. 31 §1 k.r.i.o. do majątku wspólnego należą przedmioty majątkowe nabyte przez oboje lub jednego z małżonków w czasie trwania wspólnosci ustawowej.

Dalsze rozważania Sądu dotyczą ważności oświadczenia woli wnioskodawczyni złożonego przy zawarciu umowy o podział majątku dorobkowego jej i uczestnika postępowania.

Umowę o podział majątku wspólnego regulują przepisy art. 46 k.r.i.o. w zw. z art. 1037 k.c. Wskazać również należy, iż jest to regulacja bardzo okrojona; przepisy nie zawierają odniesienia do szeregu problemów związanych z podziałem majątku wspólnego.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni zarzuciła, że zawierając powyższą umowę działała pod wpływem błędu, a nawet podstępem uczestnika postępowania.

W uzasadnieniu wniosku bowiem pełnomocnik wnioskodawczyni zarzuciła, iż uczestnik szantażował wnioskodawczynię rozwodem. Złożył pozew rozwodowy, który zobowiązał się cofnąć pod warunkiem wyrażenia przez wnioskodawczynię zgody na intercyzę i dokonanie umownego podziału majątku. Z uwagi na uczucie, jakim wnioskodawczyni darzyła uczestnika, wyraziła zgodę na jego propozycję. J. M. (1) nie była jednak informowana o treści uzgodnień w zakresie podziału majątku wspólnego, co do jego zakresu i wartości wchodzących w skład przedsiębiorstwa prowadzonego przez uczestnika ruchomości. Wartość przedmiotowych składników nie została określona w akcie notarialnym, a przedmioty wchodzące w skład wyposażenia lokalu mieszkalnego nie zostały wydane. Oświadczenie woli w sporządzonym w dniu 15 stycznia 2015 roku akcie notarialnym złożone zostało pod wpływem błędu, obejmującego skład przedsiębiorstwa, wartości poszczególnych jego składników oraz daty faktycznego rozliczenia z tytułu podziału majątku. Błąd wykryty został przez wnioskodawczynię w maju 2015 roku, kiedy to uczestnik zaczął zwlekać z rozliczeniem należności w kwocie 50.000 zł.

W zakresie badania, czy w niniejszej sprawie kwestionowane oświadczenie zostało złożone pod wpływem błędu czy podstępem zastosowanie znajdą ogólne przepisy kodeksu cywilnego dotyczące wad oświadczenia woli.

Rozważania w tej kwestii ponownie zacząć należy od rozbieżności pomiędzy twierdzeniami zawartymi w uzasadnieniu wniosku a treścią przesłuchania wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 17 października 2017 roku. W toku przesłuchania wnioskodawczyni, odmiennie niż w uzasadnieniu wniosku, wskazała, że to ona była inicjatorką dokonania podziału majątku wspólnego, po to, by mąż cofnął pozew rozwodowy oraz by mogła oddać rodzicom pieniądze w kwocie 50.000 zł, które wraz z mężem otrzymali w darowiźnie. Jednoznacznie wskazała też, że nie ma żadnych zastrzeżeń co do składu i wartości majątku dorobkowego określonego w umowie o podział majątku

wspólnego. Wprost przyznała, że nie pozostawała w błędzie, co do tych okoliczności przy podpisywaniu umowy. Wskazała, że z firmy nie chciała nic, wiedziała, jakie urządzenia wchodziły w jej skład. Wiedziała, że to uczestnik wypracował ten majątek. Przyznała, iż o wartościach poszczególnych ruchomości tworzących firmę powiedział jej już po podpisaniu umowy jej ojciec. Ona sama w dacie zawarcia umowy wiedziała jedynie, ile kosztowała jedna z maszyn i jeden samochód.

W tym jednak miejscu należy przychylić się do stanowiska uczestnika postępowania, zaprzeczającego, by wprowadził wnioskodawczynię w błąd. Niekwestionowanym bowiem faktem jest, że prowadził działalność gospodarczą w nieruchomości, w której strony zamieszkiwały wspólnie do dnia 06 lutego 2015 r., tj. w O. przy ul. (...). Wnioskodawczyni początkowo sama pomagała uczestnikowi w prowadzeniu tej działalności, skręcając siatki, używając maszyn zakupionych do tego przedsiębiorstwa. Przez cały czas trwania małżeństwa miała swobodny dostęp do pomieszczeń, w których uczestnik postępowania prowadził działalność gospodarczą, stąd podane przez nią składniki rzeczywiście wyczerpują cały majątek firmy uczestnika. Samochody zakupione do działalności stały na podwórku, a ich dowody rejestracyjne były przez cały czas dostępne, znajdowały się w tych pojazdach. Uczestnik nie ukrywał przed wnioskodawczynią, ile zapłacił za te samochody. Wnioskodawczyni wspólnie z uczestnikiem kupowała składniki wyposażenia domu i sprzęt AGD oraz przez cały okres małżeństwa korzystała z nich, więc знаła ich wartość. Nadto wnioskodawczyni wiedziała, jakie prace remontowe wykonane były przez strony po zawarciu małżeństwa, a jakie wnioskodawca wykonał wcześniej z własnych pieniędzy, które zgromadził pracując przez siedem lat w Wielkiej Brytanii. Strony wspólnie przed przystąpieniem do sporządzenia aktu notarialnego ustaliły wartość majątku dorobkowego i kwotę, jaką uczestnik ma zapłacić wnioskodawczyni tytułem spłaty jej udziału w tym majątku, w tym tytułem zwrotu nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika. Zatem przyjąć należy, iż ewentualny brak wiedzy wnioskodawczyni na temat wartości niektórych ruchomości świadczy o jej niedostatecznym rozeznaniu we własnych sprawach. Nic nie stało na przeszkodzie, aby przed zawarciem aktu notarialnego w dniu 15 stycznia 2015 roku r. uaktualniła czy nawet zleciła wycenę wszelkich składników majątkowych. Jeśli tego nie zrobiła, to nie może w chwili obecnej własnych zaniedbań sprzed zawarcia tej umowy przedstawiać w kategoriach błędu z art. 84 k.c. Małżonkowie byli równoprawnymi stronami umowy i każde z nich w takim samym stopniu winno przygotować się do jej zawarcia. Nie ma przepisów nakładających na jedną ze stron obowiązek przedstawiania jakiejkolwiek dokumentacji drugiej stronie bez jej wniosku. Od każdego wymagana jest staranność, jakiej można oczekiwać od rozsądnej osoby. Wnioskodawczyni jest dorosłą kobietą, posiadającą pełną zdolność do czynności prawnych i - jak słusznie podkreślono w odpowiedzi na wniosek - znającą język polski, w którym zostały sporządzone kwestionowane dokumenty. Jeśli w dacie podpisywania umowy z dnia 15 stycznia 2015 r. wnioskodawczyni miała ograniczoną wiedzę o wartości poszczególnych składników majątku wspólnego, to nie dlatego, że została wprowadzona w błąd, ale dlatego że nie zachowała należytej staranności, wymaganej od każdego rozsądnego człowieka zgodnie z przepisami prawa. Sama przyznała, iż przy zawieraniu umowy interesowała ją tylko kwota stanowiąca wartość jej udziału w majątku wspólnym.

Odnosnie podziału majątku ruchomego w postaci wyposażenia domu mieszkalnego, Sąd przyjął, iż zgodnie z zapisem § 5 umowy z dnia 15 stycznia 2015 roku uczestnicy dokonali ustnego podziału ruchomości, co jest dopuszczalne w świetle art. 46 k.r.i.o. w zw. z art. 1037 § 2 k.c. Regułą jest, że przed sądem czy notariuszem strony zazwyczaj dzielą główne składniki swojego majątku: nieruchomości, samochody, a ruchomościami dzielą się bez żadnych formalności. Sąd uznał, że nie można dopuścić do sytuacji, że strony początkowo dogadują się ustnie co do podziału ruchomości, a po jakimś czasie jedna z nich zmienia zdanie. Umów należy dotrzymywać. Zresztą, jak ustalono w niniejszym postępowaniu, wnioskodawczyni, wyprowadzając się od uczestnika, zabrała te ruchomości, które chciała.

W ocenie Sądu do złożenia wniosku w przedmiotowej sprawie nie doszło na skutek wykrzycia podstępny czy błędu, a na skutek zmiany przez wnioskodawczynię stanowiska, która stwierdziła na rozprawie w dniu 17 października 2017 roku, że: „Teraz uważam, że podział powinien być sprawiedliwy, pół na pół, to co mieliśmy razem”. W tym też kontekście należy rozważyć twierdzenia wnioskodawczyni wskazującej obecnie, iż uczestnik nie zapłacił jej ustalonej w umowie o podział majątku kwoty 70.000 zł, a jedynie 20.000 zł. Wnioskodawczyni wszak w treści umowy potwierdziła, że całą wskazaną w niej kwotę otrzymała przed podpisaniem aktu notarialnego, co również wyraźnie przyznała na

pytanie notariusza. Sąd odmówił wiarygodności twierdzeniom wnioskodawczyni, iż notariusz M. N. zignorowała twierdzenia J. M. (1), iż rzeczona kwota nie została jej wypłacona przed podpisaniem umowy. Notariusz jako osoba zaufania publicznego ma w swych obowiązkach dbać o rzetelne sporządzanie dokumentów. Czynności notarialne, dokonane przez notariusza są zawsze zgodnie z prawem. Bez wątplenia sygnalizowanie przez wnioskodawczynię braku rozliczenia z tytułu podziału majątku, znalazłoby bezpośrednie odbicie w treści sporządzanego aktu notarialnego poprzez wskazanie terminu zapłaty kwoty i ewentualne poddanie uczestnika postępowania egzekucji w zakresie tych postanowień umownych. Okoliczności te z całą stanowczością zostały podkreślone przez słuchaną w charakterze świadka notariusz, która także wskazała, iż zawsze poucza strony umów o znaczeniu i konsekwencjach dokonywanych czynności. Niska wiarygodność wnioskodawczyni wynika natomiast nie tylko z różnic występujących w twierdzeniach zawartych w uzasadnieniu wniosku i składanych przez nią w toku postępowania oświadczeniach, ale również z okoliczności, iż nie pamięta istotnych faktów, jak chociażby daty otrzymania od rodziców darowizny w kwocie 50.000 zł. Nie bez znaczenia jest również fakt, iż słuchani w charakterze świadków rodzice wnioskodawczyni D. M. i K. M. (1) zgodnie zeznali, że wnioskodawczyni zwróciła im kwotę 20.000 zł po zawarciu umowy z uczestnikiem postępowania, nie wskazując, by kwotę tę ponownie przekazali córce, tak jak to wynika z zeznań samej wnioskodawczyni. Należy zatem przyjąć, iż kwota zwrócona przez wnioskodawczynię rodzicom jest kwotą odrębną od 20.000 zł wpłaconych przez nią na rachunek bankowy. Poddaje to w wątpliwość wskazywany przez wnioskodawczynię sposób rozliczenia z uczestnikiem. Zeznania świadków zawnioskowanych przez wnioskodawczynię są natomiast jedynie przekazem informacji udzielonych im przez J. M. (1). Odnosząc się w końcu do zarzutu małej wiarygodności twierdzenia uczestnika o przechowywaniu znaczących kwot (w tym przypadku 50.000 zł) w domu w pudełku (kasetce firmowej), wskazać należy, że i rodzice uczestnika i sama wnioskodawczyni potwierdzili okoliczność takiego sposobu przechowywania przez uczestników pieniędzy. Także darowane przez rodziców wnioskodawczyni 50.000 zł było przechowywane w domu i w znacznej części przeznaczone na bieżącą konsumpcję.

Rozważając powyższe, Sąd uznał, że umowa w przedmiocie podziału majątku dorobkowego J. M. (1) (wówczas K.) i T. K. (1) z dnia 15 stycznia 2015 r. jest ważna i zgodnie ze znajdującym się w niej zapisem dotyczy całego majątku objętego wspólnością ustawową. Skoro zatem umowa o podział majątku wspólnego nie jest nieważna niecelowe było powoływanie biegłych na okoliczność wyceny wartości składników majątkowych zgromadzonych w trakcie małżeństwa, a także wartości nakładów poczynionych na nieruchomości uczestnika postępowania, co znalazło odzwierciedlenie w treści postanowienia z dnia 29 listopada 2018 r. , a wniosek o podział tego majątku należało oddalić.

Dlatego też orzeczono, jak w punkcie I postanowienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje oparcie w przepisie art. 520 § 1 k.p.c., według którego każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, w tym wnioskodawczyni: koszt opłaty sądowej od wniosku i wynagrodzenie reprezentującego ją pełnomocnika, zaś uczestnik postępowania koszty związane z ustanowieniem własnego pełnomocnika.